

Piatok 1. týždňa v adventnom období

Rozjímanie na piatok prvého adventného týždňa.

Navrhované témy sú: potreba Božej milosti; Božie milosrdenstvo nás zachraňuje; prijať Božieho milosrdenstvo a šíriť ho.

06.12.2024

JEŽIŠ káže a uzdravuje chorých v okolí Tiberiadskeho jazera. Jeho sláva sa rozšírila po celom regióne. Ľudia o ňom hovoria a pýtajú sa ho. Mnohí v ňom už vidia prisľúbeného

Mesiáša. Vtedy, keď odchádzal z jednej dediny, „išli za ním dvaja slepci a kričali: 'Dávidov, zmiluj sa nad nami!'“ (Mt 9, 27). Slepci sa určite nechali viesť hlukom zástupu, ktorý sprevádzal Pána. Je celkom možné, že im dav uvoľnil cestu, alebo dokonca, že ich niekto doviedol k tomu, ktorého hľadali. Keď teda Pán prišiel na miesto určenia, mohli k nemu pristúpiť a predniesť svoju prosbu. Ježiš im povedal: „Veríte, že to môžem urobiť?“ Oni mu odpovedali: 'Áno, Pane'. Tu sa dotkol ich očí a povedal: 'Nech sa vám stane, ako ste uverili'“ (Mt 9, 28-29).

Podobne ako slepci v evanjeliu, aj my sa cítime odkázaní na pomoc. Oni trpeli ťažkým fyzickým obmedzením; my si v našej modlitbe uvedomujeme, že aj my prežívame toľko materiálnych a duchovných obmedzení. Mnohé veci by sme chceli vidieť jasnejšie. Niekedy sa nám zdá, že sa všetko rozmazáva.

Možno podobne ako dvaja slepci, ktorí nasledovali Ježiša, chceme v srdci volať o jeho pomoc. Chceme sa predierať davom, kým sa k nemu nedostaneme. Potom budeme z hĺbky duše prosiť o naše uzdravenie, presvedčení o jeho milosrdenstve. A vedomie, že nás Ježiš počuje, nás naplňa nádejou.

Ježiš Kristus prišiel na svet, aby nás zachránil. On „je pripravený dať nám milosť vždy, a najmä v týchto časoch; milosť na nové obrátenie, na rast v nadprirodzenej oblasti; na väčšiu odovzdanosť, na pokrok vo svätosti, na to, aby nás viac zapálil“[\[1\]](#). Ježiš Kristus, ak ho o to prosíme, môže priniesť svetlo aj do našich očí.

„TERAZ, keď sa blíži čas spásy, je útechou počuť z pier svätého Pavla: *Ale keď sa zjavila dobrota Boha,*

nášho Spasiteľa, a jeho láska k ľuďom, spasil nás nie pre spravodlivé skutky, ktoré sme my konali, ale zo svojho milosrdenstva (Tit 3, 4-5).

Keď začnete listovať vo Svätom písme, odhalíte neustálu prítomnosť Božieho milosrdenstva, ktoré naplňa zem (Porov. Ž 33(32), 5), ktoré sa vzťahuje na všetky jeho deti, *super omne carne* (Porov. Sir 18, 12), ktoré nás obklopuje (Porov. Ž 32(31), 10), ktoré nás predchádza (Porov. Ž 59(58), 11), ktoré sa rozhojňuje, aby nám pomáhalo (Porov. Ž 36(35), 6-7), a v ktorom sa neustále utvrdzujeme (Porov. Ž 118(117), 2). Boh, milujúci otec, pamätá na nás vo svojom milosrdenstve (Porov. Ž 25(24), 7): milosrdenstve láskavom (Porov. Ž 109(108), 21), milosrdenstve krásnom, ako kvapky za veľkého sucha (Sir 35, 26)“[2].

Ak budeme čoraz viac spoznávať, aký je Boh, budeme mať všetky dôvody

cítiť sa s ním bezpečne. Uteší nás vedomie, že prišiel pre nás a že jeho obľúbencami boli vždy chorí a ľudia s veľkým srdcom, aj keď ich trápení bolo veľa. Pripomínajú nám to slová proroka Izaiáša, ktoré čítame v prvom čítaní dnešnej svätej Omše: „A v ten deň počujú hluchí slová knihy a z tmy a temnoty oči slepých prehliadnu. Pokorní budú v Pánovi rásť v radosti a najbiednejší z ľudu budú plesať v Svätom Izraela“ (Iz 29, 18 - 20).

„Akú istotu v nás musí vyvolávať tento Pánov súcit! *Ak bude ku mne volať, vypočujem ho, lebo som milosrdný* (Ex 22, 27). Je to pozvanie, sľub, ktorý nezostane nesplnený. *Pristupujme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli milosť a pomoc v pravom čase* (Hebr 4, 16). Nepriatelia nášho posväcovania nič nezmôžu, pretože Božie milosrdenstvo nás predchádza; a ak

— z vlastnej viny a slabosti —
padneme, Pán nám príde na pomoc a
zdvihne nás“[3].

JEŽIŠ uzdravuje slepých tak, že sa
dotkne ich očí. Evanjelisti často
opisujú Pána, ktorý vystiera ruku k
chorým. Je to názorné znamenie jeho
božskej moci, ktorá si podmaňuje zlo.
Boh prijíma a vykupuje všetky ľudské
situácie: aj tie najťažšie a
najzúfalejšie, aj tie, ktoré sa môžu
zdať vzdialené. „Milosrdenstvo nášho
Pána je najviditeľnejšie, keď sa
skláňa nad ľudskou biedou a
prejavuje súcit tým, ktorí potrebujú
pochopenie, uzdravenie a
odpustenie. Všetko v Ježišovi hovorí
o milosrdenstve, ba on sám je
milosrdenstvo“[4].

Nechajme sa dotknúť Bohom a žime
svoj kresťanský život s postojom

dieťaťa v atmosfére dôvery. Máme neotrasiteľnú istotu, že Pán „nás miluje, a kto miluje, ten chápe, čaká, dôveruje, neopúšťa, neodrezáva mosty, vie odpúšťať. Pamätajme na to v našom kresťanskom živote: Boh na nás vždy čaká, aj keď sme ďaleko. Nikdy nie je ďaleko, a ak sa k nemu vrátíme, je pripravený nás objas“[5].

Vtedy si uvedomíme, že život je vo svojej podstate neustálym dialógom medzi našou slabosťou a Božím milosrdenstvom, podobne ako medzi dvoma slepcami a Ježišom. Pánova otázka im pripomína, že najdôležitejšia je dôvera v neho. Potom prichádza rozhodná odpoveď: dôverujeme!

Radosť slepcov po ich uzdravení bola taká obrovská, že o tom nemohli mlčať. Aj my, keď vidíme zázraky, ktoré Ježiš robí v našich dušiach, chceme ohlasovať dobrotu nášho Boha, ktorý nás prichádza zachrániť.

Keď počas tohto času modlitby
uvažujeme o dare jeho
milosrdenstva, zostávame s dušou
zapálenou vďačnosťou. Svoju vďaku
vyjadrujeme Panne Márii, skrze
ktorú prišiel na svet náš Spasiteľ.

[1] Svätý Josemaría, *Poznámky z
rozjímania*, 2-III-1952.

[2] Svätý Josemaría, *Ísť s Kristom*,
bod 7.

[3] Svätý Josemaría, *Ísť s Kristom*,
bod 7.

[4] František, *Posolstvo k 31.
svetovému dňu mládeže*, 15-VIII-2015.

[5] František, *Homília*, 7-IV-2013.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/
rozmiana-piatok-1-tyzdna-v-
adventnom-obdobi/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/rozmiana-piatok-1-tyzdna-v-adventnom-obdobi/) (09.08.2025)